

„For os har det været afgørende, at vi fik lavet det rigtige, og dér har vore principper måttet vige.

Der har dog været ét princip, som vi ikke er veget fra, og det er det princip, at vi i vort arbejde sigter henimod at sikre produktion og beskæftigelse så meget, som det er muligt i den nye tid, vi nu går i møde; . . . . Vi skal efter vor opfattelse sørge for et lunt klima omkring vor industri såvel som omkring vort landbrug, et lunt klima om den industri, der skal ud at slås, den industri, der skal sikre beskæftigelsen fremover, både den høje beskæftigelse, vi har, de store årgange, som kommer, og den afgang, som finder sted fra landbruget. Det har hele samfundet interesse i, og deraf afhænger vor fremtid.

Ud fra disse synspunkter kan vi stemme for toldlovsforslaget, som det ser ud nu.“

Henry L. W. Jensen (V) gav udtryk for, at hans partis udgangspunkt var, at varerne ikke måtte fordyres, og at råvarer og hjælpestoffer skulle kunne indføres frit. Tolden måtte derfor ikke være højere end nødvendigt, da den ellers ville påføre eksportindustrien en urimelig byrde, skade konkurrenceevnen over for udlandet og forringe den valutariske stilling. „Vi er“, udtalte han, „på et område, hvor priserne og konkurrencen og det hele udvikler sig på en måde, som vi ikke er i stand til at overse. Vi har fra venstres side erkendt, at når man ophæver importrestriktionerne, må man sætte en rimelig told i stedet, og vi har erkendt, at vi måtte være med i dette arbejde, men vi har også måttet erkende fra første begyndelse, at det er politikken gang og reglerne for spillet, at vi ikke kunne gøre noget, fordi trekantregeringen allerede havde fastlagt princippet. Derfor kan venstre ikke medvirke til dette lovforslags gennemførelse og kan af de af mig angivne grunde ikke stemme for det.“

Poul Møller (KF), der gav tilslutning til lovforslaget, fandt, at man under udvalgsbehandlingen var nået frem til en bedre udgangsstilling for erhvervene end den, der var tiltænkt dem efter regeringens forslag. „Den bedre udgangsstilling for erhvervene er opnået først og fremmest ved, at man overalt, hvor man har kunnet gøre det uden at skade dansk produktions interesser, har gennemført toldfrihedsbestemmelser for råvarer og halvfabrikata. Det er muligt, at nogle mindre danske industrier vil blive ramt af disse toldfrihedsbestemmelser; men det har været nødvendigt at gennemføre for de store industriområder, der skulle liberaliseres, en fri adgang til deres råvarer og halvfabrikata i videst mulig udstrækning; det har vi ment måtte være rigtigt ved overgangen til frihandelsområdet.

Man har dernæst øget todsatserne for færdigvarer, hvor det var muligt at gennemføre en sådan forøgelse, og i den udstrækning der kunne vindes politisk flertal for det.“

Senere udtalte han: „Spørgsmålet kan nu stilles, om dette resultat er tilfredsstillende. Under de politiske forhold, der råder